

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **CZT a.s.**, IČ 252 72 322
sídlem Lísková 1513, 286 01 Čáslav – Nové Město

proti

žalovanému: **Celní úřad v Liberci**
sídlem České mládeže 1122, 460 06 Liberec

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se vrací část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá otázkou, zda se žalobkyně mohla ve správním soudnictví úspěšně domáhat ochrany proti zásahu, který spatřovala v chybné evidenci daní, a to v souvislosti s nedostatkem předchozí obrany žalobou proti rozhodnutí správce daně.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Vymezení věci

2. Žalovaný zaznamenal k 19. 11. 2015 na osobní daňový účet žalobkyně daňové povinnosti žalobkyně na spotřební dani, která se týkala tabákového výrobku Gullivers Extra, za zdaňovací období únor, březen a duben 2016. Podkladem byly tři dodatečné platební výměry, které byly následně zrušeny. Nápravu nezákonného stavu, tj. předepsání přeplatku a sankčního úroku, začal žalovaný provádět od 2. 8. 2023, a to v návaznosti na rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 8. 2023, č. j. MF-28115/2019/3902-88.
3. Žalovaný provedl výpočet úroků z nesprávně stanovené daně podle § 254 daňového řádu. O předepsání úroků byla žalobkyně informována deseti vyrozuměními o předepsání úroku z 14. 9. 2023. Proti úkonu žalovaného spočívajícího ve výpočtu úroku z nesprávně stanovené daně podala žalobkyně dne 10. 10. 2023 námitku dle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále „daňový řád“). Žalovaný na základě námítky žalobkyně, v níž kromě jiného požadovala i další úrok ze včas nepředepsané částky, přezkoumal výpočet úroků a neshledal ho v rozporu s § 254 daňového řádu. Proto námitku žalobkyně rozhodnutím o námitce z 10. 1. 2024, č. j. 136023/2023-590000-11 zamítl. Uvedené rozhodnutí o námitce z 10. 1. 2024 žalobkyně nenapadla správní žalobou.
4. Dne 14. 5. 2024 vydal žalovaný žalobkyni potvrzení o stavu jejího osobního daňového účtu. Dne 18. 6. 2024 podala žalobkyně proti potvrzení o stavu osobního daňového účtu námitku podle § 159 daňového řádu. Obsah námítky v podstatě odpovídal obsahu nyní projednávané žaloby. Námitku žalobkyně žalovaný rozhodnutím o zamítnutí námítky ze dne 16. 8. 2024, č. j. 69524-5/2024-590000-11 zamítl. Žalovaný měl především za to, že důvody uplatňované v námitce jsou nepřipustně vztaženy proti úkonům, které byly žalovaným činěny nikoliv ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o nich žalobkyně dozvěděla. Poukazoval na předchozí žalobkyni doručené potvrzení o nezměněném stavu osobního daňového účtu (0 Kč) ze dne 8. 11. 2023 a dále na potvrzení o stavu daňového účtu ze dne 20. 9. 2023, proti kterému žalobkyně neměla námitky. Uvedl, že k poslednímu výplatnímu úkonu žalovaného došlo dne 13. 10. 2023, kdy byla žalobkyni poukázána poslední část přeplatku odpovídající součtu přiznaného sankčního úroku dle § 254 daňového řádu a vratitelného přeplatku tvořeného obdržnými úhradami na daň/příslušenství po odečtení částky připadající na nedoplatek u Finančního úřadu pro Středočeský kraj. Přeplatky byly připsány a vyplaceny ve prospěch žalobkyně v návaznosti na rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 8. 2023, č. j. MF-28115/2019/3902-88. Vratitelný přeplatek přede dnem 3. 8. 2023 žalobkyni nevznikl. O výši přiznaného sankčního úroku byla žalobkyně informována deseti vyrozuměními z 14. 9. 2023. Podnět žalobkyně na nečinnost žalovaného stran nevyplacení vratitelného přeplatku ze dne 16. 9. 2022 byl odložen. Žalovaný se dále neztotožnil se názorem žalobkyně, že obdržel nedobrovolné (exekuční) platby na daň či na úrok z prodlení (dříve penále), které by se staly vratitelným přeplatkem podle § 155b odst. 5 daňového řádu. V závěru poukázal na průběžné vedení evidence daní a nemožnost ji zpětně upravit, neboť by to vedlo k nepřipustnému zpochybnění celé evidence.

II. Žalobní tvrzení a změna žaloby

5. Žalobkyně se žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále „s. ř. s.“) domáhala soudního přezkumu rozhodnutí o námitce vydané žalovaným dne 16. 8. 2024 pod č. j. 69524-5/2024-590000-11. Námitka žalobkyně podaná dle § 159 daňového řádu směřovala proti potvrzení o stavu osobního daňového účtu vydaného žalovaným dne 14. 5. 2024 pod č. j. 69524/2024-590000-41.
6. Na základě výzvy soudu odkazující na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“), tj. rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 Afs 179/2022-38 a ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 Afs 251/2015-34, navrhla žalobkyně soudu změnu žaloby, a to z žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. na žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s. (dále také „zásahová žaloba“). Usnesením ze dne 22. 10. 2025, č. j. 52 Af 19/2024-50 soud změnu žaloby připustil.
7. Zásahovou žalobou se žalobkyně po úpravě domáhala:
 - i) Odstranění třech záznamů daňové povinnosti na spotřební dani za období únor, březen a duben 2006 provedených dne 19. 11. 2015 z evidence osobního daňového účtu žalobce tak, že se všechny tři záznamy odstraní již k 2. 8. 2019. Bude tak nahrazen záznam o odstranění provedený žalovaným k 2. 8. 2023 a ke dni 2. 8. 2019 bude na osobním daňovém účtu evidován vratitelný přeplatek.
 - ii) Předepsání sankčního (prvního) úroku na osobní daňový účet žalobkyně k 2. 8. 2019 ve výši 2 109 272, 05 Kč. Tedy úroku z žalobkyní nedobrovolně uhrazené daňové povinnosti za období od 29. 3. 2016, resp. 19. 4. 2016 do 2. 8. 2019, tj. za dobu od nedobrovolné úhrady daňové povinnosti žalobkyní do dne, kdy byl žalovaný povinen odstranit nezákonný záznam neexistující daňové povinnosti, ale neučinil tak.
 - iii) Předepsání „úroku z úroku“ na osobní daňový účet žalobkyně ve výši 1 115 441,87 Kč. Tedy úroku z částky 2 109 272,05 Kč za období od 3. 8. 2019 do 15. 8., resp. 18. 8. 2023, tj. z částky sankčního (prvního) úroku za dobu, kdy nebyl fakticky existující sankční (první) úrok na osobním daňovém účtu žalobkyně evidován.
8. Podstatou žalobní argumentace je tvrzení žalobkyně, že žalovaný v rozporu s daňovým řádem zaznamenal na osobní daňový účet žalobkyně k 19. 11. 2015 daňovou povinnost žalobkyně na spotřební dani za zdaňovací období únor až duben 2006, a to na základě následně zrušených dodatečných platebních výměrů. Nápravu záznamu provedl žalovaný opožděně, tedy až od 2. 8. 2023, resp. 15. 8. 2023 a 18. 8. 2023 v návaznosti přezkumné řízení, ačkoliv se o nezákonnosti záznamu daňové povinnosti dozvěděl již v roce 2019. Dle žalobkyně měl žalovaný odstranit tři předpisy spotřební daně za období od února do dubna 2006 v návaznosti na rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2019, č. j. 2 Afs 249/2017-66, kterým byl o nezákonnosti daňové povinnosti zpraven, za použití § 149 a § 254 daňového řádu, tedy nejpozději do 15 dnů od vydání uvedeného rozsudku, tj. k 2. 8. 2019. V důsledku opožděné nápravy nebyl včas zaevidován sankční (první) úrok a v kontextu toho vznikl žalobkyni nárok na úroku

z úroků. Nepředepsaný první úrok se stal ve smyslu rozsudku NSS ze dne 6. 5. 2021, č. j. 10 Afs 382/2020-51 jistinou.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nerozporuje popis proběhlých událostí, jak ho provedla žalobkyně. V podrobnostech odkázal na obsah rozhodnutí o námitce z 16. 8. 2024.
10. Žalovaný vedl evidenci daní chronologicky v souladu se skutkovým a právním vývojem daňové věci, a to včetně záznamu zániku daňové povinnosti. Poukázal na existenci dvou protichůdných rozhodnutí, u nichž daňový řád nestanoví, kdy je správce daně povinen na osobní daňový účet daňového subjektu zaznamenat daňovou povinnost. Dále poukázal na skutečnost, že pro připsání přeplatku na osobní daňový účet žalobkyně a jeho výplatu bylo pro žalovaného rozhodující rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 1. 8. 2023, č. j. 8529/2020-900000-313. Žalovaný přiznal žalobkyni sankční úrok, o němž žalobkyni informoval deseti vyrozuměními z 14. 9. 2023. Proti předepsanému úroku brojila žalobkyně námitkou. Uvedenou námitku žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 10. 1. 2024. Proti zamítavému rozhodnutí o námitce žalobkyně sepsala žalobu, kterou zřejmě neodeslala soudu. O výši sankčního úroku, který obsahuje i úrok z úroku z jistiny, byla žalobkyně informována rovněž prostřednictvím potvrzení o stavu daňového účtu z 20. 9. 2023, proti kterému nebrojila. Dle žalovaného před 3. 8. 2023 žalobkyni žádný vratitelný přeplatek nevznikl, proto nebyl důvod pro další úročení ve smyslu § 253a daňového řádu.

V. Přezkum věci soudem

11. Předně soud uvádí, že od 1. 7. 2025 došlo ke zrušení původně žalovaného Celního úřadu pro Pardubický kraj a jeho nástupnickým útvarům se stal Celní úřad v Liberci. Oba úřady nejsou v tomto rozsudku rozlišovány a jsou označeny shodně jako „žalovaný“.
12. Žalobkyně se žalobou domáhá ochrany před tvrzeným nezákonným zásahem, který měl dle jejího tvrzení spočívat v chybné evidenci daní (stavu na osobním daňovém účtu).
13. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
14. Evidenci daní vede správce daně a jejím předmětem je dle § 149 odst. 1 daňového řádu zaznamenávání stanovení daně, vzniku, splnění, popřípadě jiného zániku daňových povinností, a z toho vyplývajících přeplatků, nedoplatků a případných převodů. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech. Podle ustanovení § 151 daňového řádu pak správce daně na základě žádosti daňového subjektu z údajů evidence daní vystaví potvrzení o stavu jeho osobního daňového účtu, přičemž na vydávání potvrzení se přiměřeně použijí ustanovení § 102 odst. 1 a § 104 odst. 1 daňového řádu. Dle rozsudku NSS ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 Afs 251/2015-34 platí, že: „Evidence daní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zachycuje informace související s jednotlivými daňovými povinnostmi, jak v rovině nalézací, tak v rovině platební. Nelze v ní evidovat daňové povinnosti, které existují pouze v latentní podobě a nebyly správcem daně určeny. Evidenci daní je tak nutno chápat jako postup správce daně, jehož účelem je evidování daňových povinností na jednotlivých osobních daňových účtech, nebo též výstup, který tímto postupem vzniká, tedy soubor evidovaných informací, který má zákonem vymezenou formu osobních daňových účtů. Záznamy na osobních daňových účtech poskytují přehled o stavu splatných daňových pohledávek, z něhož je patrné, zda má daňový dlužník evidovány nedoplatky nebo přeplatky. Možným výstupem z evidence daní významným pro vymáhání daní je takzvaný výkaz nedoplatek, který je exekucním titulem. Evidence daní je důležitá také z hlediska přesného zaznamenávání lhůt pro placení daně. Má tedy výhradně evidenční charakter a stav osobního daňového účtu daňového poplatníka je výsledkem nalézací a rozhodovací činnosti správce daně. Evidence daní sama o sobě nemůže určovat výši daňových povinností poplatníka, může ji pouze evidovat.“

15. Evidenci informací na osobním daňovém účtu nevznikají, nezanikají, nemění se, ani se daňovému subjektu závazně neurčují žádná práva či povinnosti. Práva a povinnosti závazně stanovují rozhodnutí orgánů daňové správy a údaje na osobním daňovém účtu jsou pouze jejich odrazem. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2022, č. j. 3 Afs 220/2021-29, odst. 13; všechna v tomto rozsudku uváděná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz.
16. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a poté důvodností žaloby. Skutkový stav věci nebyl mezi účastníky sporný a byl soudem shrnut výše.

V. a. Podmínky řízení

17. V dané věci žalobkyně po úpravě předložila soudu zásahovou žalobu, proto soud nejprve zkoumal, zda žalobkyně myslitelně tvrdí existenci všech podmínek, které konstituují nezákonný zásah, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. K tomu srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS.
18. Podmínkou řízení o zásahové žalobě dle § 82 s. ř. s. je přípustitelné (plausibilní) tvrzení nezákonného zásahu, které musí být patrné již ze samotné žaloby. K tomu srov. např. rozsudek NSS z 26. 5. 2023, č. j. 3 As 325/2022-75, odst. 14. Jak konstatoval rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160, odst. 63: „*Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem ‚zásahem‘ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.*“
19. Judikatura NSS připouští, že zásah do veřejných subjektivních práv daňového subjektu může v určitých případech založit samotná evidence daní na osobním daňovém účtu. To však platí pouze za situace, v níž daňový subjekt již nemá jiný prostředek obrany. Proti evidenci daní na osobním daňovém účtu pak může daňový subjekt brojit zásahovou žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. Myslitelným tvrzením ve věci evidence daní na osobním daňovém účtu, jež zakládá přípustnost zásahové žaloby, je tvrzení o

nesouladu stavu osobního daňového účtu daňového subjektu s jeho daňovými povinnostmi stanovenými rozhodnutími správce daně. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2024, č. j. 6 Afs 18/2024-39, odst. 10. Připustitelným tvrzením směřujícím proti evidenci daní na osobním daňovém účtu daňového subjektu je i zpochybnění souladu osobního daňového účtu s vydanými rozhodnutími z hlediska časové účinnosti zaznamenaných údajů. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2024, č. j. 6 Afs 18/2024-39, v němž se NSS zabýval otázkou, zda lze údaje evidované na osobním daňovém účtu daňového subjektu měnit se zpětnou účinností.

20. Žalobkyně se v dané věci domáhala, aby žalovaný údaje na jejím osobním daňovém účtu, konkrétně vratitelný přeplatek, zaevidoval k jinému datu, než ke kterému to žalovaný učinil, a v souvislosti s tím požadovala předepsání sankčního (prvního) úroku a dále úroku z úroku vzniklého dle tvrzení žalobkyně nezákonným nepředepsáním fakticky existujícího sankčního (prvního) úroku na osobním daňovém účtu žalobkyně.
21. Soud má za to, že v daném případě nelze vyloučit rozumnou pochybnost, že v žalobě popsaným jednáním žalovaného k nezákonnému zásahu žalovaného do veřejných subjektivních práv žalobkyně došlo.
22. Dále se soud zabýval přípustností žaloby ve smyslu § 85 s. ř. s. Dle § 85 s. ř. s. *je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
23. Žalobkyně v dané věci podala zápůřčí žalobu, tedy nepožadovala pouze vyslovení nezákonnosti zásahu, ale součástí žaloby učinila návrh výroku na plnění. Soud se proto musel zabývat otázkou, zda se žalobkyně mohla domáhat ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky před správním orgánem. Pokud jde o otázku žalobkyní požadovaného odstranění třech záznamů daňové povinnosti na spotřební dani (za období únor, březen a duben 2006) provedených dne 19. 11. 2015 z evidence osobního daňového účtu žalobkyně k jinému datu, než jak bylo žalovaným provedeno (k 2. 8. 2019 namísto k 2. 8. 2023), tak žalobkyně jiný prostředek ochrany neměla. Žaloba je tedy přípustná.

V. b. Důvodnost žaloby

24. Ochranu před nezákonným zásahem poskytuje správní soud dle výše citovaného ustanovení § 82 s. ř. s. tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. K tomu srov. rozsudek NSS ze 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, nověji např. rozsudek NSS z 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS, bod 13. Posouzení naplnění definičních znaků zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) je hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.). K tomu srov. rozsudky NSS z 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS).

25. Žalobkyně se žalobou domáhala odstranění třech záznamů daňové povinnosti na spotřební dani za období únor, březen a duben 2006 provedených dne 19. 11. 2015 k dřívějšímu datu, než je provedl žalovaný, tedy namísto k 2. 8. 2023 již k 2. 8. 2019, a s tím spojenému zaevidování vratitelného přeplatku již ke dni 2. 8. 2019. Dále v souvislosti s tím požadovala předepsání sankčního (prvního) úroku a současně úroku z úroku (tj. z fakticky existujícího, ale žalovaným nepředepsaného sankčního úroku), které měly dle žalobkyně vzniknout právě na základě opožděného zaznamenání vratitelného přeplatku.
26. Dle soudu je fakticky podstatou podané žaloby nesouhlas žalobkyně s výší úroku hrazeného správcem daně, který byl žalovaným předepsán a následně vyplacen žalobkyni v kontextu následně zrušených dodatečných platebních výměrů týkajících se spotřební daně na tabákový výrobek Gullivers Extra za zdaňovací období únor, březen a duben 2016.
27. Žaloba je nedůvodná.
28. Žalovaný v dané věci vypočetl úrok a o jeho předepsání žalobkyni informoval deseti vyrozuměními ze dne 14. 9. 2023. Proti výpočtu úroku provedeným žalovaným se žalobkyně bránila námitkou, kterou žalovaný zamítl rozhodnutím o námitce ze dne 10. 1. 2024, č. j. 136023/2023-590000-11. Z obsahu rozhodnutí o námitce vyplývá, že předmětem posouzení žalovaného byl i žalobkyní uplatněný nárok na další úroky vzniklé z důvodu žalobkyní tvrzeného nikoliv včas předepsaného přeplatku. Proti rozhodnutí o námitce ze dne 10. 1. 2024 se žalobkyně mohla bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. K tomu srov. přiměřeně usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 8. 2022, č. j. 141 Af 14/2022-14, odst. 7, č. 4400/2022 Sb. NSS. Žalobkyně však žalobu k soudu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného o námitce ze dne 10. 1. 2024 nepodala.
29. Současná obrana žalobkyně obsažená v žalobě tedy nedůvodně směřuje proti evidenci daní, resp. stavu na jejím osobním daňovém účtu. Obsahem žalobních námitek je totiž fakticky nesouhlas žalobkyně s výší přiznaného a předepsaného úroku hrazeného správcem daně, o kterém však bylo rozhodnuto rozhodnutím o námitce ze dne 10. 1. 2024, a proti němuž se však žalobkyně žalobou ve správním soudnictví nebránila.
30. V dané věci evidence daní, resp. stav na osobním daňovém účtu žalobkyně, pouze odrážel(a) stav daní žalobkyně vycházející z předchozího rozhodnutí správce daně, kterým v tomto případě bylo rozhodnutí o námitce ze dne 10. 1. 2024. V soudním řízení správním bylo lze napadnout právě toto rozhodnutí správce daně a nikoliv z něho vyplývající stav evidence daní. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 Afs 251/2015-34 a ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 Afs 179/2022-38, odst. 11. Nyní projednávaná žaloba proto nemůže být úspěšná.
31. Nad rámec výše uvedeného k návrhu žalobkyně na odstranění třech záznamů daňové povinnosti na spotřební dani za období únor, březen a duben 2006 provedených na jejím osobním daňovém účtu dne 19. 11. 2015 k dřívějšímu datu, než je provedl žalovaný, tedy namísto k 2. 8. 2023 již k 2. 8. 2019, soud uvádí, že v evidenci daní nelze zpětně změnit datum, k němuž bylo zrušení daňové povinnosti na spotřební dani za období únor až duben 2006 na osobním daňovém účtu žalobkyně žalovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

provedeno. Zpětná změna zápisů by odporovala bezprostřednosti evidence vedené na osobním daňovém účtu. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2024, č. j. 6 Afs 18/2024-39, odst. 17.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu dle § 87 odst. 3 pro její nedůvodnost zamítl.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti (výrok II).
34. Ve výroku III rozhodl soud o vrácení části soudního poplatku. V průběhu soudního řízení totiž došlo ke změně žaloby, a to z žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s., která podléhá poplatkové povinnosti ve výši 3 000 Kč (viz položka 18 bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků), na zásahovou žalobu dle § 82 a násl. s. ř. s., která podléhá poplatkové povinnosti ve výši 2 000 Kč (viz položka 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků). Výše vráceného soudního poplatku odpovídá rozdílu mezi poplatkovými povinnostmi za uvedené žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 28. leden 2026

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.